

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 115.058 van 27 januari 2003
in de zaak A. 81.284/IX-1556.**

In zake : Brian RAMPELBERG,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat A. FLIEGER,
 kantoor houdende te ANTWERPEN,
 Mechelsesteenweg 82

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van
Landsverdediging.

DE RAAD VAN STATE, IXe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Brian RAMPELBERG, onderofficier bij de zeemacht, op 26 november 1998 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het ministerieel besluit van 23 september 1998 waarbij hij van ambtswege wordt ontslagen uit zijn ambt van meester bij de zeemacht en met onbepaald verlof wordt geplaatst;

Gelet op het arrest nr. 79.004 van 1 maart 1999 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt verworpen;

Gezien het verzoek tot voortzetting van de rechtspleging van verzoeker;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur
R. AERTGEERTS;

Gelet op de beschikking van 25 juni 2001 die de neerlegging ter
griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de
laatste memorie van verzoeker;

Gelet op de beschikking van 19 november 2002 waarbij de
terechtzitting bepaald wordt op 13 januari 2003;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. MALUMGRÉ die, loco
advocaat A. FLIEGER verschijnt voor verzoeker, en van luitenant-kolonel militair
administrateur R. GERITS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur
R. AERTGEERTS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van
State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de feitelijke gegevens van de zaak samengevat
zijn in het arrest nr. 79.004 van 1 maart 1999 waarbij de vordering tot schorsing van
de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit is verworpen; dat de partijen die
uiteenzetting niet betwisten;

2.1. Overwegende dat verzoeker in het eerste middel de schending
aanvoert van het grondwettelijk gelijkheidsbeginsel doordat hij "een tweede maal in
dezelfde zaak voor een onderzoeksraad diende te verschijnen" terwijl een aantal

mensen, wiens schuld onomstotelijk vaststaat niet voor een onderzoeksraad zijn opgeroepen en doordat andere burgers, met name politieke gezagsdragers, bekend hebben softdrugs te hebben gebruikt zonder dat dit enig gerechtelijk gevolg gehad heeft;

2.2.1. Overwegende dat de Raad van State in het arrest nr. 79.004 van 1 maart 1999 het middel om volgende redenen niet ernstig bevonden heeft :

"2.1.2.1. Overwegende dat uit het administratief dossier blijkt dat Eerste-Substituut-Krijgsauditeur bij de bestendige Krijgsraad te Brussel DESCHAMPS bij brief van 21 augustus 1996 aan kapitein-ter-zee DE COCK van de Staf van de Marine meldt dat negen militairen van de marine, waaronder verzoeker, zullen worden gedagvaard om te verschijnen voor de Krijgsraad "wegens het bezit en het gebruik van verdovende middelen"; dat de Eerste-Substituut-Krijgsauditeur tevens meldt dat voor drie andere militairen van de marine, "na verhoor door de Rechterlijke Commissie, een pretoriaanse probatie (zal) worden voorgesteld"; dat uit het administratief dossier evenwel niet blijkt welke andere militairen dan verzoeker "wegens het bezit en het gebruik van verdovende middelen" effectief voor de onderzoeksraad of de Krijgsraad zijn moeten verschijnen; dat het a fortiori niet geweten is of die andere militairen door de Krijgsraad (of het Militair Gerechtshof) werden veroordeeld voor zogenaamde drugsfeiten; dat er dan ook moeilijk kan worden beoordeeld of er terzake sprake zou kunnen zijn van een schending van het gelijkheidsbeginsel door een ongeoorloofde ongelijke behandeling van militairen die "identieke feiten" hebben gepleegd;

2.1.2.2. Overwegende dat te dezen een beroep op het gelijkheidsbeginsel als zodanig in rechte niet relevant is; dat te dezen de enige vraag is of verzoeker wettig tuchtrechtelijk is ontslagen; dat, zo dit terecht is gebeurd, het terecht gebeurd blijft ook al werden andere militairen van de marine anders behandeld; dat wanneer andere militairen van de marine, die eveneens schuldig zouden zijn aan het bezit of gebruik van drugs, niet voor de onderzoeksraad dienden te verschijnen en niet zijn ontslagen, het er veeleer naar uitziet dat op hen de procedure voor de onderzoeksraad en het eventuele ontslag van ambtswege ten onrechte niet werd toegepast, dan dat ten aanzien van verzoeker onrechtmatig een ontslagbeslissing werd genomen;

2.1.2.3. Overwegende dat, wat betreft het argument dat verzoeker een tweede maal voor een onderzoeksraad diende te verschijnen, verwezen kan worden naar de bespreking van het tweede middel;

2.1.2.4. Overwegende dat verzoeker zijn behandeling vergelijkt met deze van "andere burgers in dit land"; dat hij daarbij verwijst naar "de politieke gezagsdragers in dit land die in het recente verleden bekenden softdrugs te hebben gebruikt zonder dat dit enige gerechtelijke gevolgen met zich meebracht"; dat zonder de bedoelde "politieke gezagsdragers" in het verzoekschrift tot schorsing bij name te noemen uit het omstandige verweerschrift, dat namens verzoeker op 2

december 1996 voor de onderzoeksraad werd ingediend blijkt, dat verzoeker hierbij denkt aan "een vice Eerste Minister (...) die het openlijk toegeeft cannabis gerookt te hebben" en aan een voorzitter van een politieke partij die verklaart dat voor hem "het hoogste intellectuele genot bestaat in het paffen van een jointje"; dat de verwerende partij er in dit verband terecht op wijst dat het argument met betrekking tot het niet gerechtelijk vervolgen van andere burgers niet relevant is; dat in onderhavige zaak het immers om een statutaire maatregel gaat die wordt opgelegd aan een militair, doch niet over het al dan niet gerechtelijk vervolgen van een militair; dat, zelfs indien bepaalde "politieke gezagsdragers" in het verleden niet gerechtelijk vervolgd zouden geweest zijn na het gebruik van "softdrugs", een militair ten aanzien van hen niet wordt gediscrimineerd door een statutaire maatregel van ontslag van ambtswege; dat het eerste middel niet ernstig is";

2.2.2. Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord geen argumenten aanvoert die de voormelde overwegingen kunnen ontkrachten; dat de Raad van State die redenering bijvalt; dat het middel niet gegrond is;

3.1. Overwegende dat verzoeker in het tweede middel de schending van het beginsel "non bis in idem" aanvoert doordat hij, nadat de onderzoeksraad op "6 december 1996" definitief tot het besluit gekomen was dat de feiten niet bewezen waren, dat zij niet ernstig waren en ook niet onverenigbaar met de staat van onderofficier, voor dezelfde zaak een tweede keer voor een onderzoeksraad is moeten verschijnen hoewel het arrest van het Militair Gerechtshof, waarop de tweede oproeping steunt, geen nieuwe feiten of nieuwe elementen in aanmerking had genomen;

3.2.1. Overwegende dat de Raad van State in het arrest nr. 79.004 van 1 maart 1999 het middel om volgende redenen niet ernstig bevonden heeft :

"2.2.2.1. Overwegende dat verzoeker in zijn tweede middel stelt dat het "onaanvaardbaar is dat (hij) in dezelfde zaak voor dezelfde feiten opnieuw dient te verschijnen voor een identieke onderzoeksraad op hetzelfde niveau, omdat een 'eerdere' in 'eer en geweten', volgens de 'wettelijke' beschikkingen gedane uitspraak verwerende partij niet zinde"; dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker drie maal voor een onderzoeksraad is verschenen : een eerste maal op 2 december 1996, een tweede maal op 8 oktober 1997 en een derde maal op 17 maart 1998; dat het verhoor op 8 oktober 1997 en 17 maart 1998 plaats had

voor een onderzoeksraad die was samengesteld uit dezelfde militairen; dat de eerste onderzoeksraad op 12 december 1996 een voor verzoeker gunstig advies uitbracht waarin werd geoordeeld dat de feiten niet bewezen zijn, dat de feiten niet ernstig zijn en dat de feiten niet onbestaanbaar zijn met de staat van onderofficier; dat de tweede onderzoeksraad op 1 april 1998 een voor verzoeker ongunstig advies uitbracht waarin werd geoordeeld dat de feiten wel bewezen zijn, dat de feiten wel ernstig zijn en dat de feiten onbestaanbaar zijn met de staat van onderofficier;

2.2.2.2. Overwegende dat verzoeker voor de eerste onderzoeksraad diende te verschijnen op basis van de mededeling door de Eerste-Substituut-Krijgsauditeur dat hij "(zal) gedagvaard worden om te verschijnen voor de Krijgsraad wegens het bezit en het gebruik van verdovende middelen"; dat de eerste onderzoeksraad op 12 december 1996 een voor verzoeker gunstig advies uitbracht op basis van het feit dat de feiten naar zijn oordeel niet bewezen zijn; dat uit het proces-verbaal van de zitting van de onderzoeksraad van 2 december 1996 en uit het "proces-verbaal van uitspraak en adviezen" van 12 december 1996 niet uitdrukkelijk blijkt dat de onderzoeksraad kennis had van het vonnis van de Krijgsraad, waarbij verzoeker werd veroordeeld wegens drugsfeiten, en van het feit dat verzoeker tegen dit vonnis hoger beroep aantekende; dat in de verdedigingsnota die voor de onderzoeksraad namens verzoeker op 2 december 1996 werd ingediend, overigens uitdrukkelijk wordt gesteld dat verzoeker "betreffende de ten laste gelegde feiten geen strafrechtelijke, noch tuchtrechtelijke straf op(liep)"; dat bij arrest van 22 januari 1997 het Militair Gerechtshof verzoeker in hoger beroep veroordeeld heeft wegens "aankoop en bezit van verdovende middelen"; dat op 18 februari 1997 de minister van Landsverdediging akkoord gaat met het voorstel van de Divisie Personeel om de lopende procedure stop te zetten, in afwachting van een eventuele beslissing door het Militair Gerechtshof, en een nieuwe procedure voor de onderzoeksraad te starten indien het Militair Gerechtshof een eventuele veroordeling zou uitspreken; dat uit het dossier niet blijkt dat de minister van Landsverdediging op 18 februari 1997 reeds kennis had van het genoemd arrest van 22 januari 1997; dat, nadat het arrest op 8 februari 1997 in kracht van gewijsde is getreden het Auditoraat-generaal bij het Militair Gerechtshof een uittreksel uit het arrest aan de Chef van de Generale Staf heeft toegezonden bij brief van 19 februari 1997; dat op 25 juni 1997 de minister, na kennisname van het in kracht van gewijsde getreden arrest van het Militair Gerechtshof, beslist heeft om verzoeker opnieuw voor een onderzoeksraad te laten verschijnen; dat op 8 oktober 1997 en 17 maart 1998 verzoeker door de nieuwe (tweede) onderzoeksraad werd gehoord, waarna de onderzoeksraad op 1 april 1998 een voor verzoeker ongunstig advies uitbracht;

2.2.2.3. Overwegende dat uit het administratief dossier niet blijkt dat verzoeker voor een tweede onderzoeksraad diende te verschijnen omdat het advies van de eerste onderzoeksraad de verwerende partij "niet zinde"; dat de minister daarentegen op 25 juni 1997 wel beslist heeft om verzoeker opnieuw voor een onderzoeksraad te laten verschijnen op grond van een nieuw, blijkbaar essentieel, namelijk het inmiddels in kracht van gewijsde getreden arrest van het Militair Gerechtshof; dat de wettelijke en reglementaire bepalingen niet

uitdrukkelijk voorzien in het optreden van een tweede onderzoeksraad; dat er evenwel geen wettelijke of reglementaire bepaling blijkt te zijn die de minister uitdrukkelijk verbiedt om een nieuw advies van een nieuwe onderzoeksraad af te wachten wanneer blijkt dat een nieuw essentieel beoordelingselement de eindbeslissing zou kunnen beïnvloeden; dat in casu het motief om de procedure stop te zetten en nadien een nieuwe onderzoeksraad te laten optreden als dusdanig niet onwettig blijkt te zijn: de eerste onderzoeksraad had op 12 december 1996 een advies uitgebracht zonder dat het vonnis van de Krijgsraad in kracht van gewijsde was getreden, nadat verzoeker op 4 november 1996 nochtans hoger beroep aantekende; dat de minister terecht kon oordelen dat een nieuwe onderzoeksraad, na een in kracht van gewijsde getreden arrest van het Militair Gerechtshof, het bestaan en de ernst van de feiten met meer kennis van zaken zou kunnen beoordelen; dat uit artikel 25 van de wet van 27 december 1961 houdende statuut van de onderofficieren van het actief kader der land-, lucht- en zeemacht en van de medische dienst, en artikel 44 van het koninklijk besluit van 25 oktober 1963 betreffende het statuut van de onderofficieren van het actief kader der land-, lucht- en zeemacht en van de medische dienst, kan worden afgeleid dat het advies van de onderzoeksraad de minister van Landsverdediging bij het nemen van zijn beslissing niet bindt; dat de minister in beginsel, ook na het eerste advies van de onderzoeksraad van 12 december 1996, een beslissing kon hebben genomen om verzoeker van ambtswege te ontslaan; dat het tweede middel niet ernstig is;

3.2.2. Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord geen argumenten aanvoert die de voormelde overwegingen kunnen ontkrachten; dat de Raad van State die redenering bijvalt; dat het middel niet gegrond is;

4.1. Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord een derde middel formuleert, geput uit de schending van artikel 6 van het verdrag van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden doordat zijn zaak niet binnen een redelijke termijn afgehandeld is aangezien de feiten dagtekenen van 15 mei 1996 en de bestreden beslissing slechts twee en half jaar nadien tot stand is gekomen;

4.2. Overwegende dat het middel niet van openbare orde is; dat, aangezien verzoeker het had kunnen aanvoeren in zijn verzoekschrift, de vaststelling zich opdringt dat de uiteenzetting ervan voor het eerst in de memorie van wederantwoord, laattijdig is; dat het middel niet ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van de vordering tot schorsing en van het beroep tot nietigverklaring, bepaald op 347,06 euro, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zevenentwintig januari 2000 en drie, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	L. HELLIN,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

J. DE BRABANDERE.